

De CL. P S A L M E N

DAVIDS

In Musijk gebracht
Op vier en vijf Stemmen

Door

CLAUDYN LE JEUNE,

Geboren van Valent. &c.

Nu eerst met den Hollandsen Text, nevens alle de
Loffangen uytgegeven.

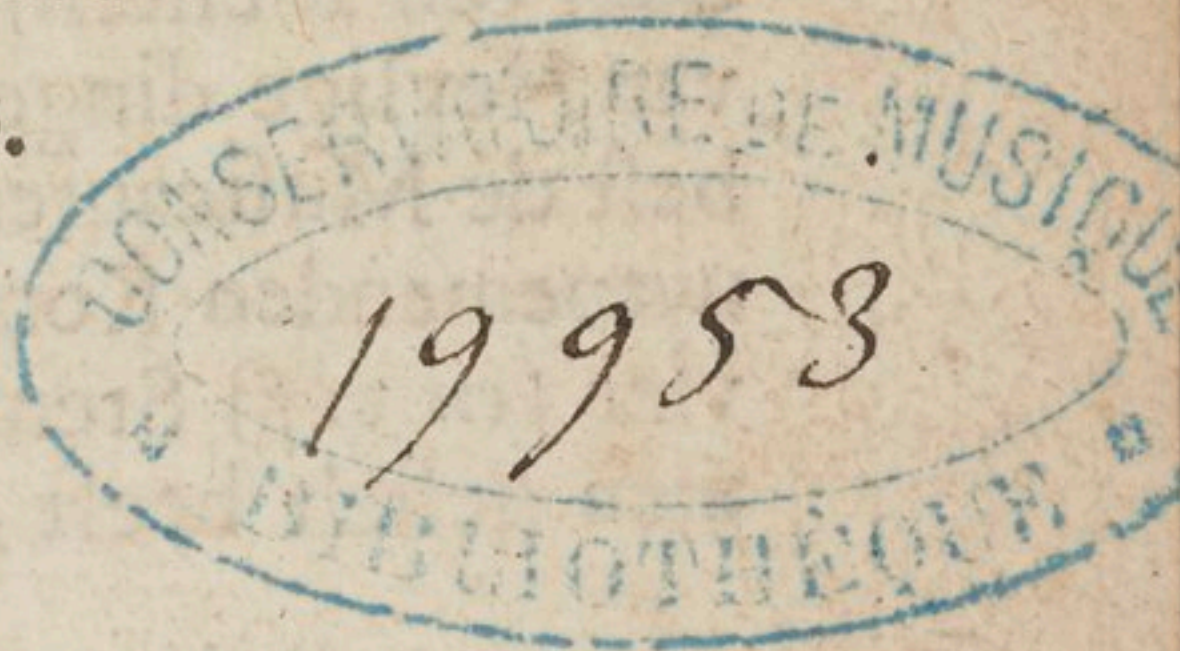
QUINTUS.

Tot SCHIEDAM.

Gedrukt by *Laurens vander Wiel*, Stads Drukker,
en Boekverkooper op den Dam, Anno 1665.

Res. 648

Iudicium
Viri Celeberrimi.

Quantum in affectibus gravi oblectatione concitandis, & in altiori sacræ materiæ impressione promovendâ facere valeant, optimè deprehendunt Musicae sacræ periti, cum Psalmos quatuor vocibus, ab excellenti Artifice Claudio Le Jeune compositos vulgari mensurâ canendos . . . expendunt.

d. s.

Hoe veel deselve vermogen, om het gemoedt door een stichtelijk vermaek tot diepen aendacht van Heylige dingen te bewegen, ervinden allerbest de Muscanten, als sy de Psalmen, die den uytnemenden Konstenaer Claudyn le Jeune, met vier [en vijf] Stemmen op de gemeyne maet, t'samen gestelt heeft, verstandelijk opsingē.

OPDRACHT

Aen de Eerbare Deugdrijke
Jonge-Juffrouw

Juffr. **MARIA VAN CLEEF,**

Dochter van den E. Achtbaren H^r. Abraham van Cleef,
Oud - Burgem^r. tot Schiedam, en Hoog - Heem - Raed
van Schieland,

ende

De Eerwaerde, Godsalige seer geleerde
en beminden Heer

D. LUCAS MEYSTERUS,

Bedienaer des H. Evangeliums in de Gemeynthe Jesu
Christi tot Schiedam.

E-Juffer, en Mijn Heer !

Ik bidde slaet uw' oogen

In gunst, op dese nieuw-gedruckte bladen neer.

En eyst ge reden af, waer door ik zy bewogen

Die soete Same-sang, (in Franse tong wel een

De Psalmen aangepast) met onse Spraek te vougen,

Ey lieve ! dese twee becingelden mijn hert :

Voor eerst, de groote lust en't geestelijk genougen

Dat door 't gebruyck van dien in ons bevonde wert :

Geen wonder ! aengesien de meeste konst-gesangen
 Met minne-jankerij, en stichteloose Tael,
 Iae schier der Heydenen Afgoderij, behangen,
 Een dubbel drouve saek ! verstoren menigmael
 Een nauwgesette ziel, in 't midden van het singen,
 En rukken als verbaest van sijne toonen af.
 Hier hebje Davids harp, tot God, ô Stervelingen !
 Met Tege-noten, die Claudyn le Jeune gaf :
 Ten and'ren, Waerde Heer en Juffer ! ick beoogde
 (Wijl 't Fransewerk ontbreekt) de gunst en vriend'lijkheyt,
 Waer me'e gy my soo dikwils eerden en verhoogde,
 T' ontmoeten met een prouf van schuld'ge dankbaerheyt.
 Sie daer ! ontfang Musijk voor uwe lieve keelen,
 Die my soo menigmael u gaven mede-deelt,
 Met Clavecymbels-Bas-Continuò te streelen :
 Terwijl het maet-geluyt van snaer en stemmen queelt.
 En sing, en speel den lof van onsen God de Vader,
 De Soon, en Heyl'ge Geest, soo lang dit Aerdse lijf
 Noch worstelt hier bene'en ; tot dat wy sullen nader
 Aen synen Hemel-throon genieten ons verblijf,
 Om voor 't aenbidd'lik Lam, en Choor van Ouderlingen,
 Met duysent Engelen, en 't salig Mensch-geslacht,
 Het Heylig, Heylig, Heylig is de Heer ! te singen ;
 Dien Heerlijkheyt, en eer zy Eeuwig toegebracht.

P E T R U S A N G I L L I U S
 Poliat. Schied.

8. Novemb.
 1664.

[3]

Op de Mufijke van Claudyn le Jeune,
uytgegeven door

D'Hr. Petrus Angillius, Doct. Med.
Tot Schiedam.

Die Davids guld' en foete Pfalmen
Hoort konftig op en neder galmen,
Door al de noten van *Claudyn*:

En niet en wert daer door bewogen
Noch inden Geest als opgetogen,

Moet van 't geflacht van *Midas* zijn.
Weg weg *Apollo* met uw Lieren,
En al u fchorrig tierelieren,

Wanneer men fijne toonen treft,
En onfen Godt (den Godt der Goden
Die vrientlijk is ontrent fijn' boden)

Verr' boven alle ding verheft.
De *Fransch-man* fal niet als voor defen,
Maer *Hollandt* ook een deel-noot wesen

Van al dat liefelijk gedreun,
Dat fo vermaeklijk is in d' ooren
Van die die 't met verftant aenhooren

Doorvlochten van *Claudyn le Jeun.*
En ging het voorts na mijnen wil is,
'k Souw wenschen, dat de Heer *Angillis*

Met fijn Gefelschap te gelijk
Voor haren vlijt getoont in defen,
Van yder mochten zijn geprefen,

Dus doet hier Uwen

O O S T E R W Y K.

Op de Contra-puntten

van

CLAUDYN LE IEUNE.

Wanneer de lage Bas uyt holle kaecken dondert :
Wanneer sig Tenor mengt, en Alt wat hooger sweeft :
Wanneer Supeer sig heft, en hemels h' hoogh begeeft :
Het is geen reedlijck mensch die sigh dan niet verwondert.

Het ongelijck geluydt heeft door de Maet gelijkheyt ;
Veel meer dan eenigh dingh dat andre wel geliijckt :
'T is ongelijck wanneer de keel de Maet ontwijckt :
Dus toont Gods wet ons doen, soo datter nergens wijck leydt.

Waer breeckt men soo 't geheel, doch sonder 't heel te breecken ?
De nooten meer geklieft verdubbelen het zoet,
En yder toon doordringht te scherper ons gemoet :
De tongh verdooft door maet de beste snaeren-streecken,

Soo wort de toon het beelt van aller menschen woelen
In hoogh en laegh geval, waer in Gods wijse handt,
De Harmonie stelt ten best van Kerck en Landt :
Dees doet hy t' vrolijck hoog : die, t' naere laeg gevoelen.

Soo wort de Toon het beelt van aller ziel-gewemel :
Dan komt de ziel en Bas verlaeght door druck en hoon.
Dan lichtse sigh wat op, en maect een Tenors toon.
Dan sweeftse met Supeer en Alt tot in den hemel.

Maer

Maer wat ! Wanneer en woort en sin slaen op de maten !
 Als recht nae Pauli last de Toon verstandigh spreekt !
 Als nae der nooten peyl het woort sich buyght en breekt !
 Van kan der Stemmen-konst en oor en ziele baeten.

Dus slaet Le Jeun de maet ! Hy toont de soetste galmen.
 Hy menght recht hoogh en laegh : hy singht de beste stof :
 Dus singht hy boven alle andre Sangers lof :
 Hy past die Hemels-konst op Davids heyl'ge Psalmen:

Veranderen van stem, het laegen, en het hoogen,
 Het breecken van de Toon, behoudens doch de Maet,
 Is recht een Davids sangh : waer isser soo een staet
 Door hoogh en laegh gestaegh gebroocken en bewoogen.

Dus songh die Fransche keel : Dit sagh een Nederlander :
 Niet nydigh, maer gewekt om eygen Vaederlandt
 Ten dienst van 't wijse volck te leenen Toon en handt :
 Angillis past de toon en tael net op malkander.

Singht nu tot eer van Godt : Dit's stof voor alle menschen,
 En Toon voor 't wijste breyn : Verdubbelt uwe vreught :
 Claudin' le Jeun vernieuwde voortijts uwe jeught :
 Maer desen Doctor geeft nu 't wit van 't lange wenschen.

FR. RIDDERUS.

Op de Contra-punten

van

CLAUDYN LE JEUNE.

H Eeft yemant oyt in't *Frans* gefongen
De Noten, door *Claudyn den Jongen*
Op *Same-tege-fang* gefteelt;
Die fal dat loflijk werkjen prijsen,
En aen dien *Phœnix* eer bewijfen,
Wiens raer *Mufijk* heel *Vrankrijk* melt.

Dit fegt de wijfe Heer *Meyfterus*
Een kundig *Sanger*, en dat meer is
De voedfter van *Schiedamfe kunft*
Juffrouw Maria, die de *Baffen*
Op *Clavecymbel* weet te paffen,
En foo verkrijgt een yders gunft

Tot

Tot Harmony van stem en vedel.
 Geen wetenschap hoe groot hoe edel
 Bereykt die Goddelyke deugd :
 Als and're Konsten sijn verzwonden
 En door der Eeuwen eynd' verflonden
 Behoudt den Hemel dese vreugd.

Maer die de Muficale Psalmen
 In 't *Hollands* eerst quam uyt te galmen
 Met onse kercke-rijm en trant ;
 Diens lof moet ook niet zijn vergeten,
 En heeft verdient te zijn geheten
 Een liever van het Vaderlant.

Dit doet gy Waerde Heer *Angillis*
 Wiens vlugge geest dat nimmer stil is
 Gy schenkt ons desen nieuwen druck,
 En draegt het Offer op in dichten
 Voor welke Rymers souden swichten,
 Doch ick insonderheyt

DE BUCK.

Den Drucker

aen den

Christelicken Sanger.

WY maecken u E. door den Druck gemeen dese *Psalmen* van den Konincklicken Propheete *David*, op Rijm gestelt by *Petrus Dathenus*, en in Musijck gebracht door *Claudyn le Jeune*, op 4 en 5 Stemmen, zijnde deurgaens het eerste vers van yeder Psalm, soo dat alle die begeeren verder de geheele Psalmen uyt te singen, gelieven de moeyte te nemen en gebruycken daer een kleyn ordinaris Psalmboekje by, dat bequamelick kan geschieden, soo mach yeder-een, van elcken Psalm soo veel singen als hem dunckt genoegh te zijn: hopende dat dese onsen arbeyd u E. sal wel gevallen. Wy hadden ons al een wijl beraden, of dese, of andere Rijm, aengenamer soude zijn geweest, als, van de Hr. *Aldegonde*, de Hr. *Westerbaen*, D^m. *de Bruyn*, *Christiaen van Heule*, &c. maer om dat allerley Psalm-Rijmen op dese Noten kunnen gesongen werden, als oock om niemand dier geprefene Heeren te verongelijcken, hebben wy dese, die van over lange sonder veranderinge in onse Kercken gebruyckelick zijn, voor de veyligste gekeurt. Vaert wel.

Ondertusschen sal ick zijn en blijven Uwer E. E.
allertoegenegen dienaer,

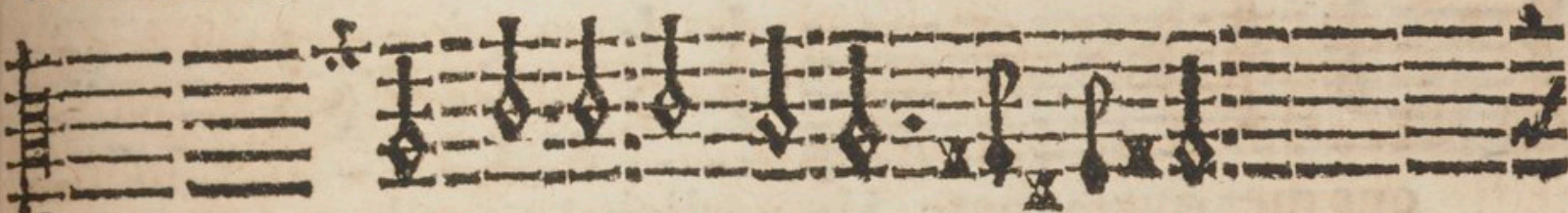
L. VANDER WIEL.

CANON. a 5.

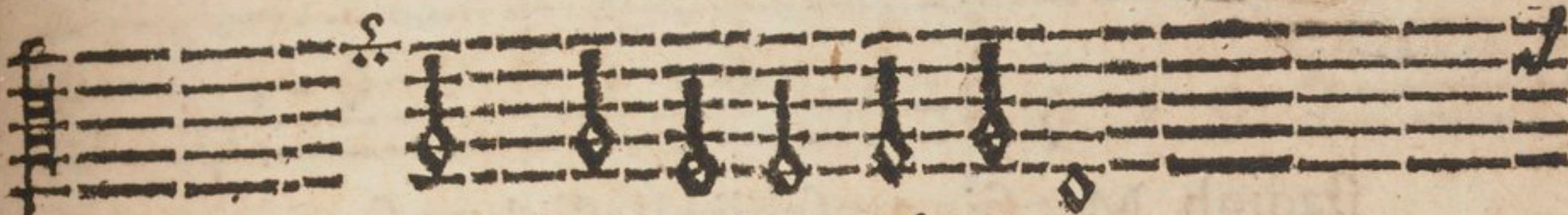
[6]

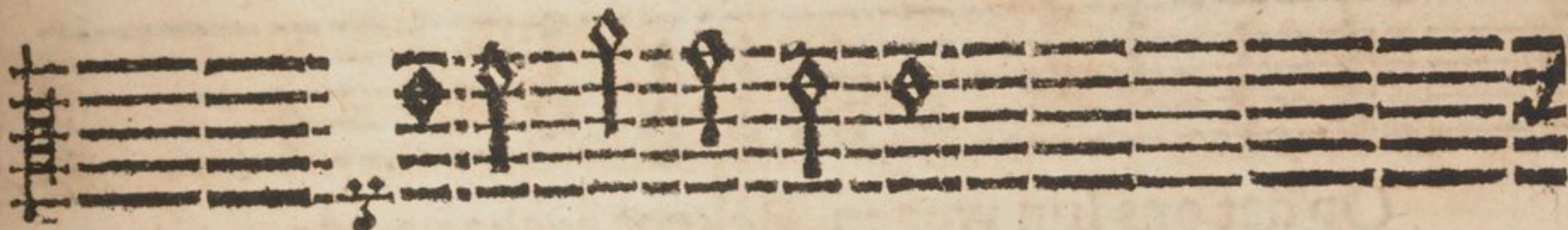
! 'T is een groote vreug-

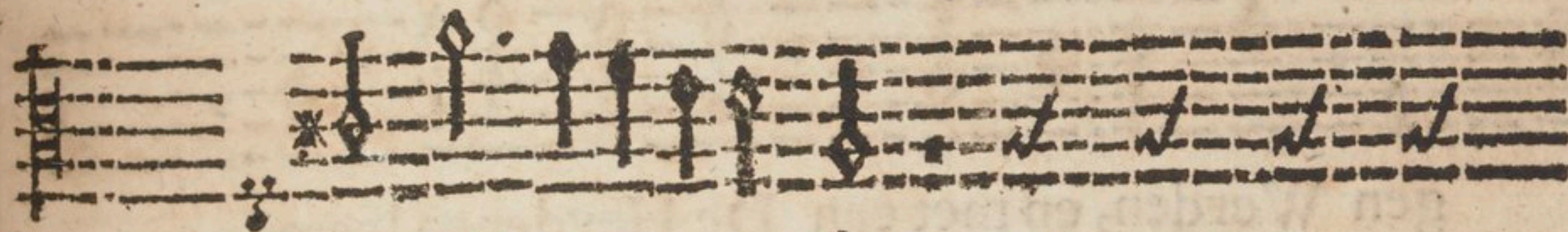
de Te lovenijnen

Godt: Geen ander aerds genot

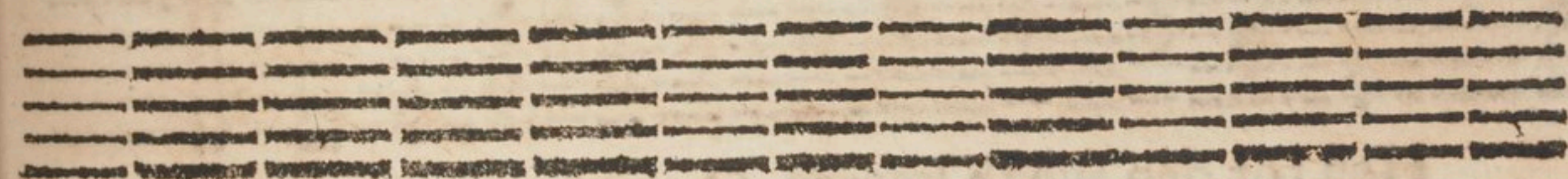

Ons immer soo verheug-

de, verheug-

de.

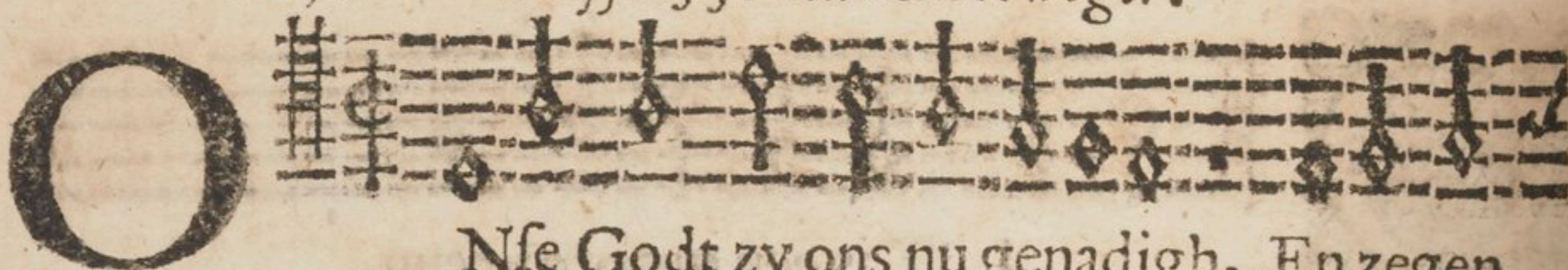

Quintus.

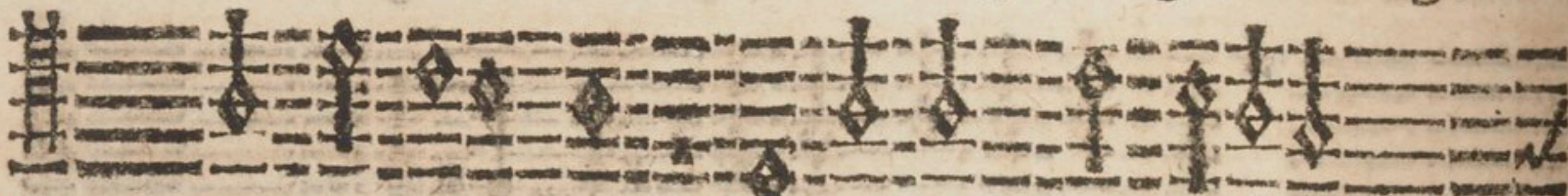
PSALM LXVII.

a 5.

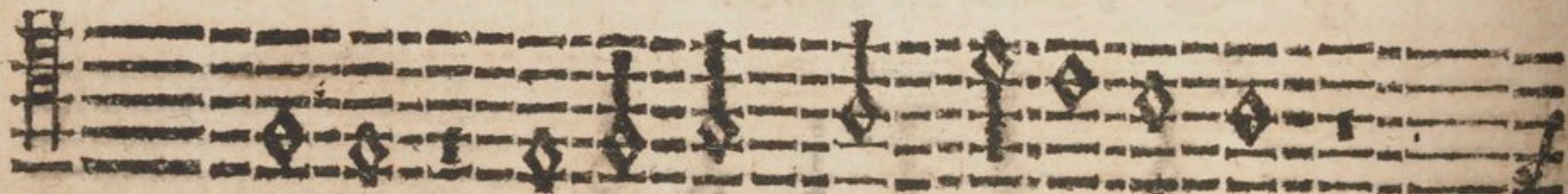
Wijse 33. een octave hoger.

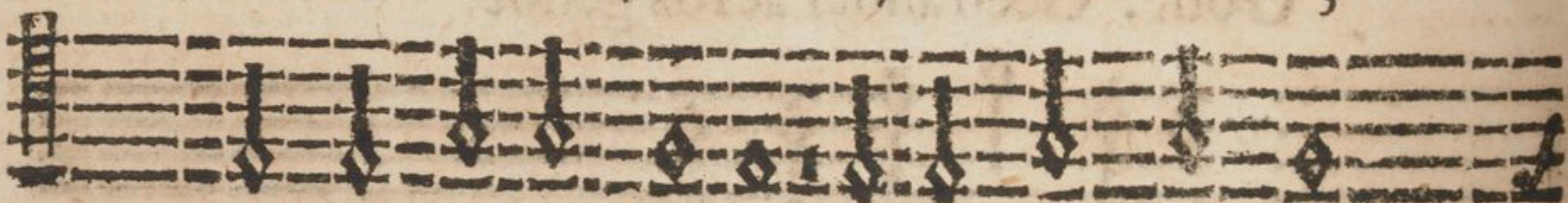
Nse Godt zy ons nu genadigh, En zegen

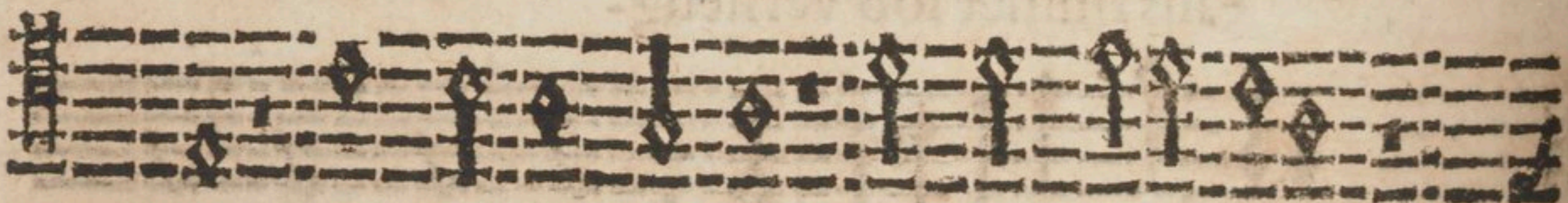
ons met overvloed; Hy verlicht' ons alle ge-

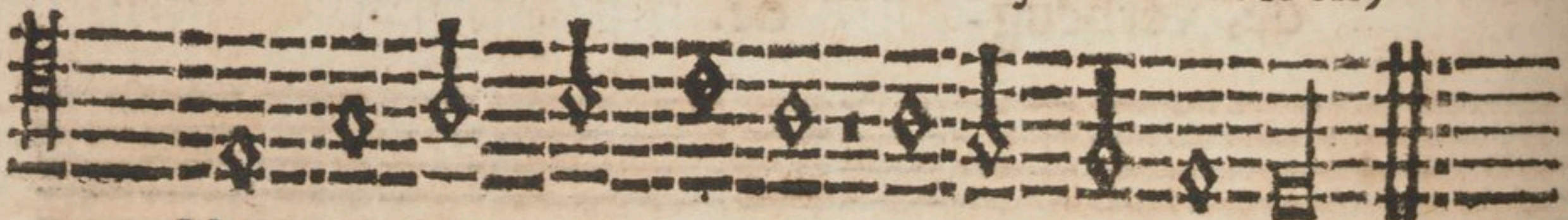
stadigh Met sijn aenschijn lieflick en soet;

Op dat ons sijn wegen Bekent recht van de-

gen Werden, en met een De Heydenen leeren,

Hen tot den wegh keeren Onses heyls alleen.

a 5. Wijs 51. een octave hoger.

Ick bidd' u helpt my, ô Godt goedertier :

Want 't water is tot aen mijn ziel geklommen :

In den onreynē slijk ben ik gekomen, Daer geen gront is,

ick ben versoncken schier : 't Water seer sterck treckt

my wech met der vloet, Mijn keel wert heesch, en sal door

't roepen droogen : Als ick wachte dat my Godt bystant

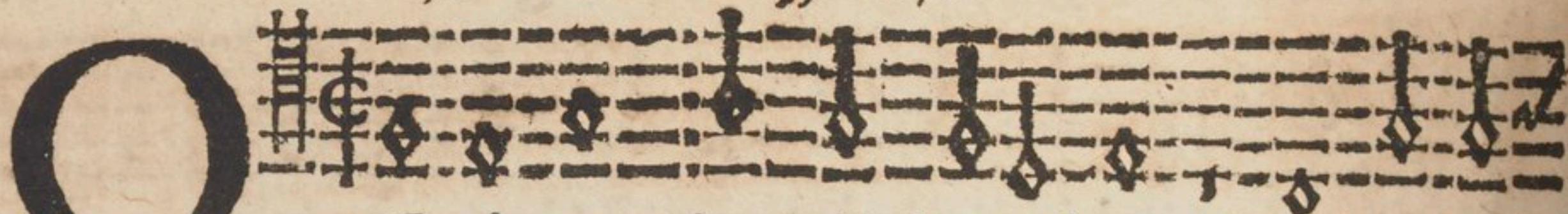
doet, Vergaen is my dat gesicht mijner oogen.

Quintus.

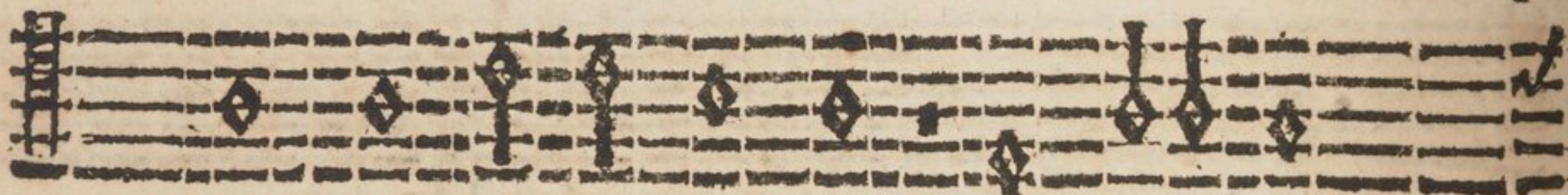
PSALM LXX.

a 5.

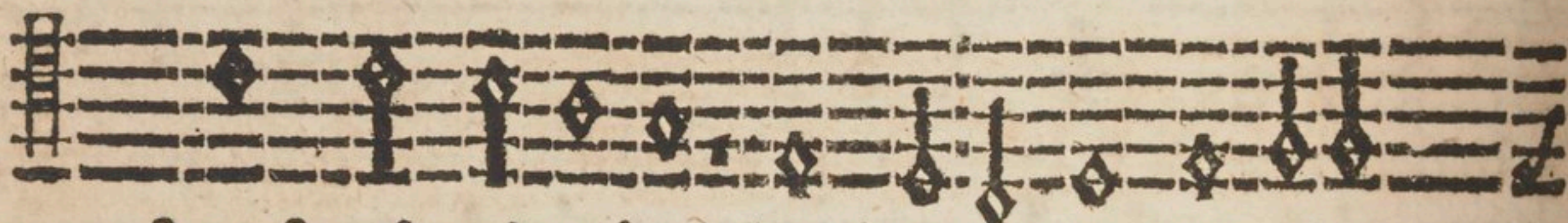
Wijse 17.

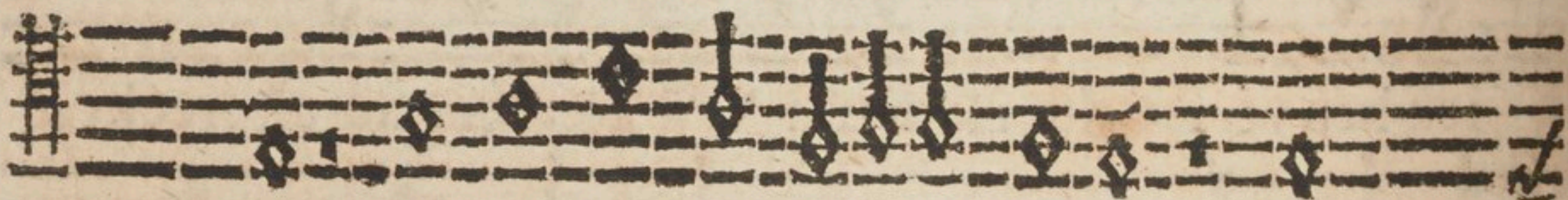
Godt, op wien mijn hope staet, Haest u, helpt

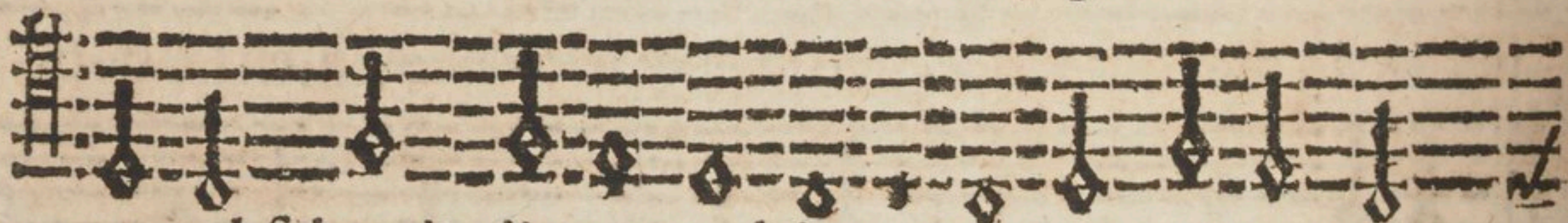
my, vrijdt my van schanden : Tot mijnen by-

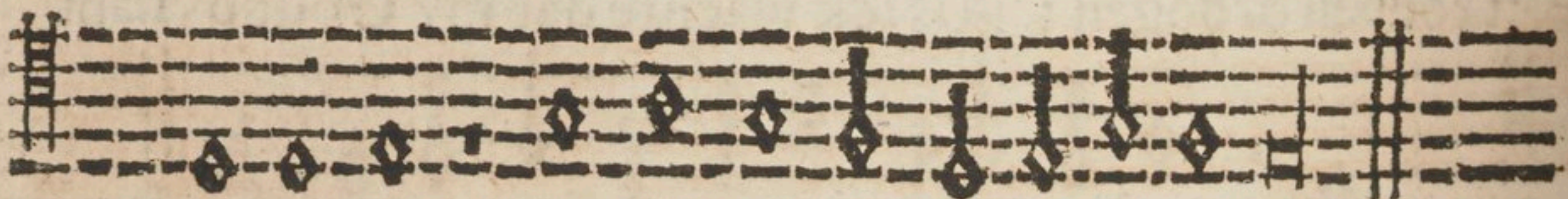
stant streckt u handen, Verdoet al mijn vyanden

quaet. Die na mijn ziel listelick jagen, Moe-

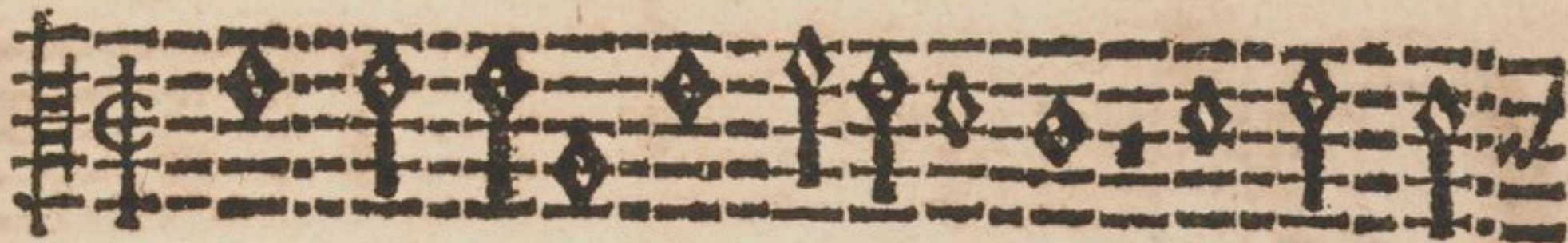
ten vol schand' zijn en verdriet : Die my willen bren-

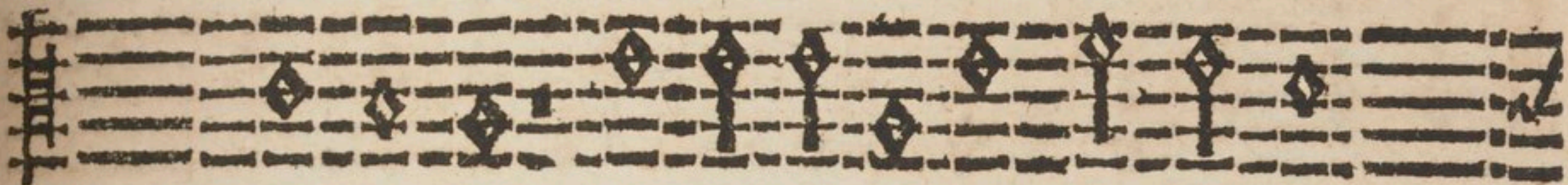
gen tot niet, Moeten vlieden, en zijn verslagen.

a 5.

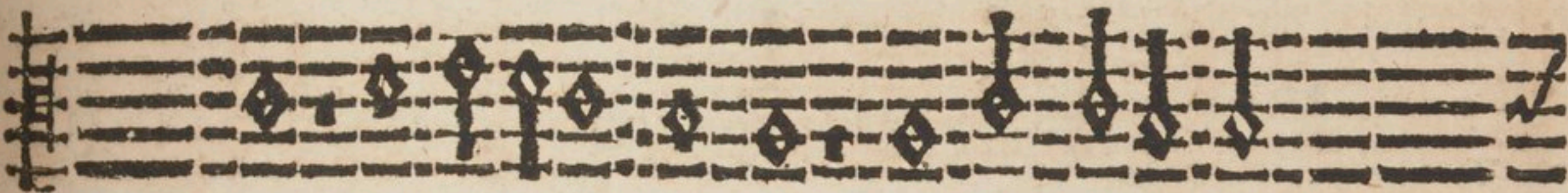
Wijse 65. een octave hoger.

Ilt doch u gericht overgeven Uwen Ko-

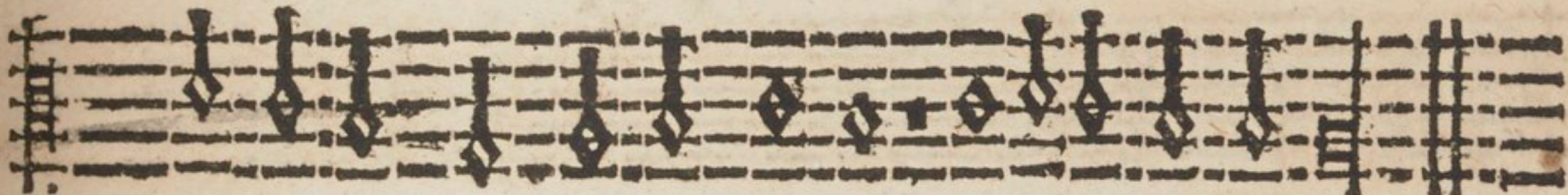
ning, ô Heer, En uw' gerechtigheyt daer ne-

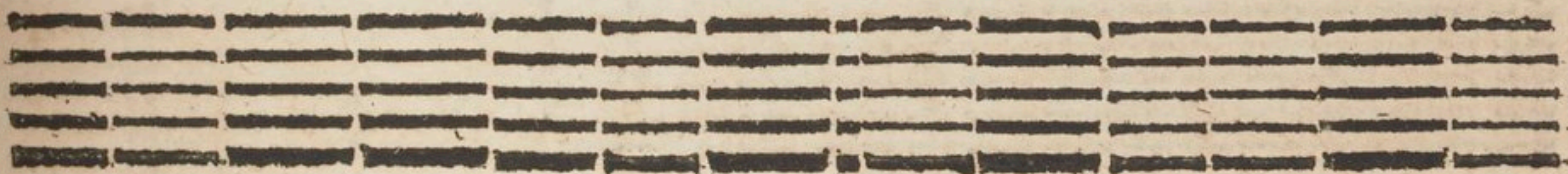
ven Sijnen sone met eer, Op dat hy al uw'

volck voortrede In der gerechtigheyt, En

d'arme bescherm met vrede, In aller billigheyt.

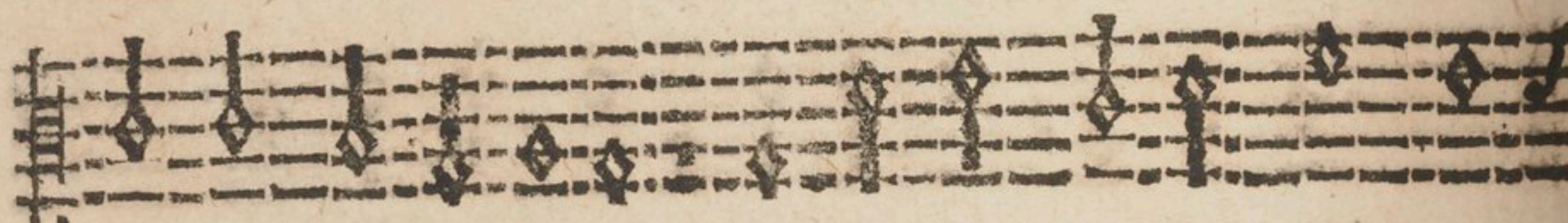
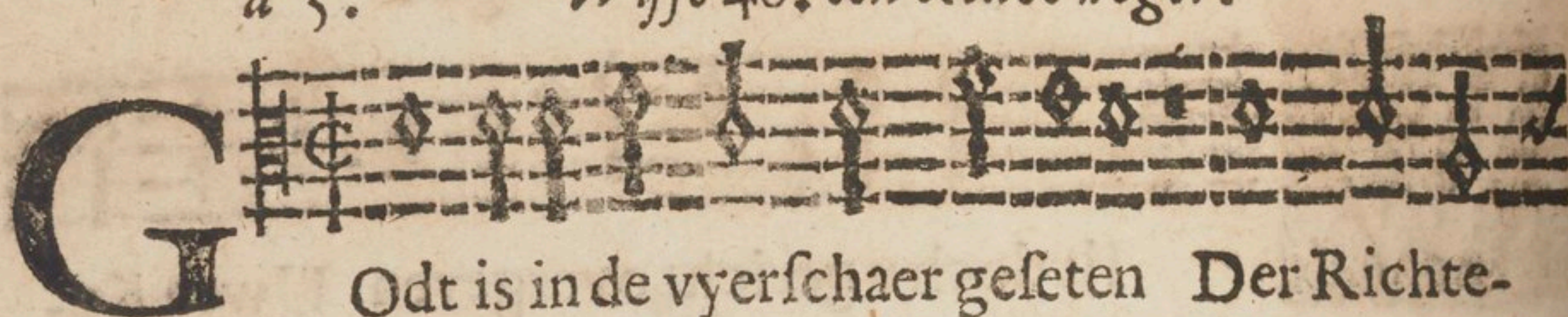

Quintus.

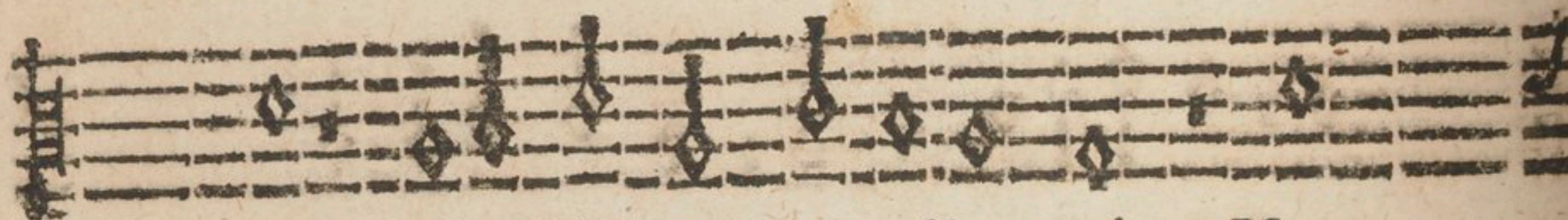
PSALM LXXXII.

a 5.

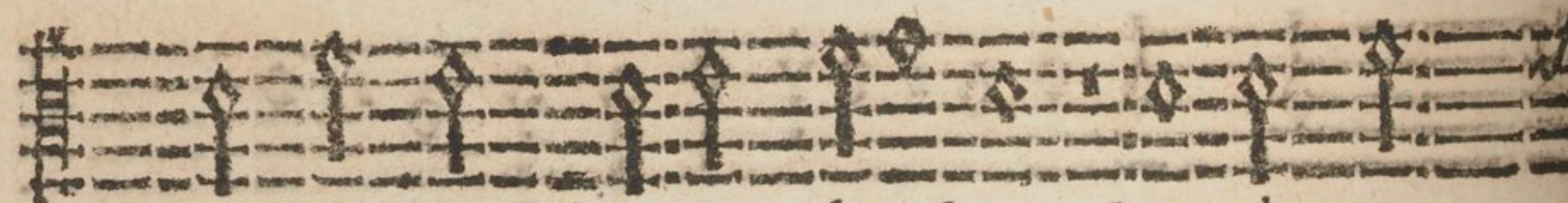
Wijse 46. een octave hoger.

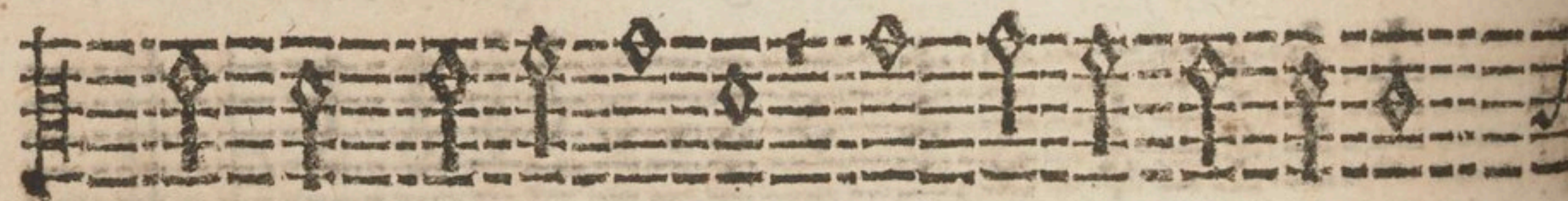
ren seer stout vermeten : Onder den Prinçen hoogh ge-

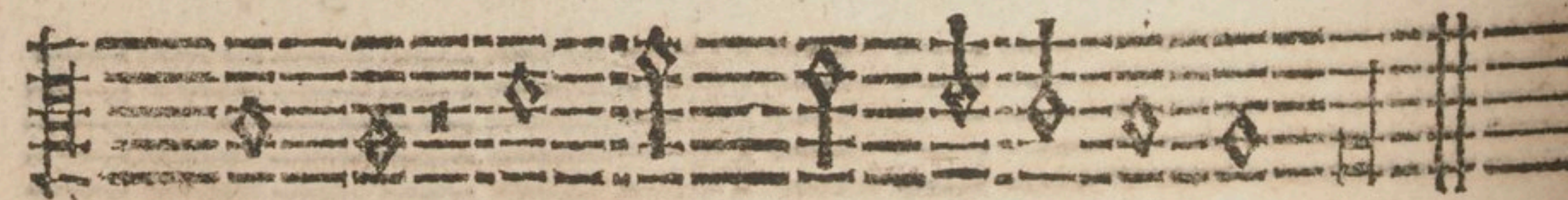
acht Is hy Richter met volle macht. Hoe

langh sult ghy [Richters vol treken] Onrechtvee-

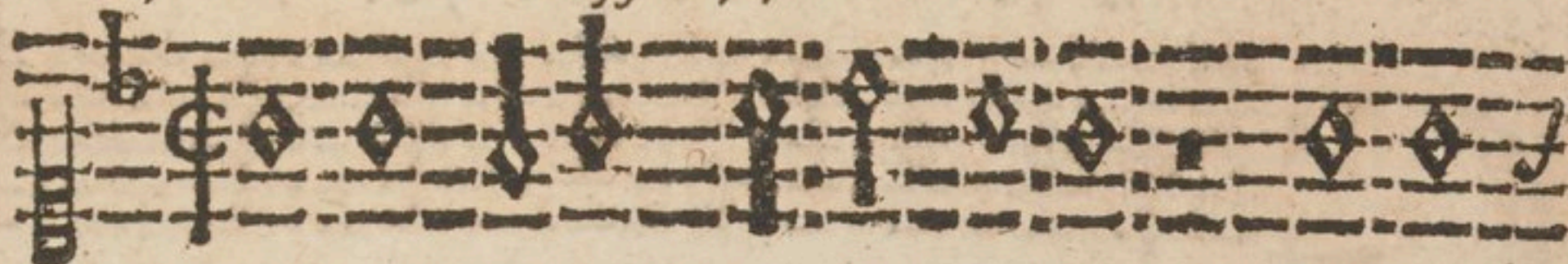
digh oordeel uytspreken ? En met den godloosen

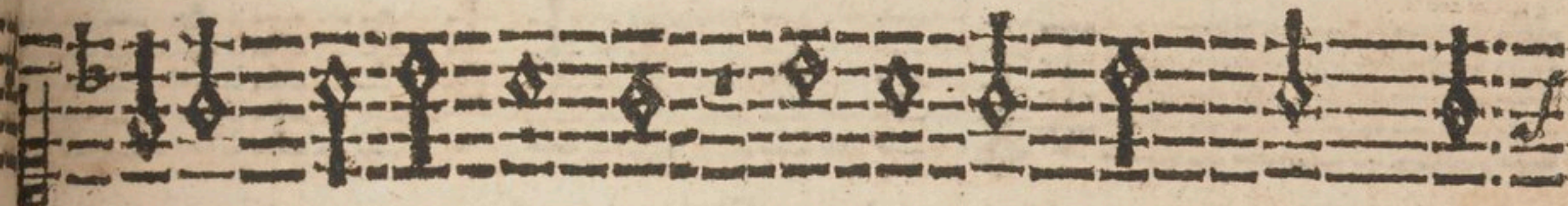
mitsdien Soo schand'lick door de vingers sien ?

a 5.

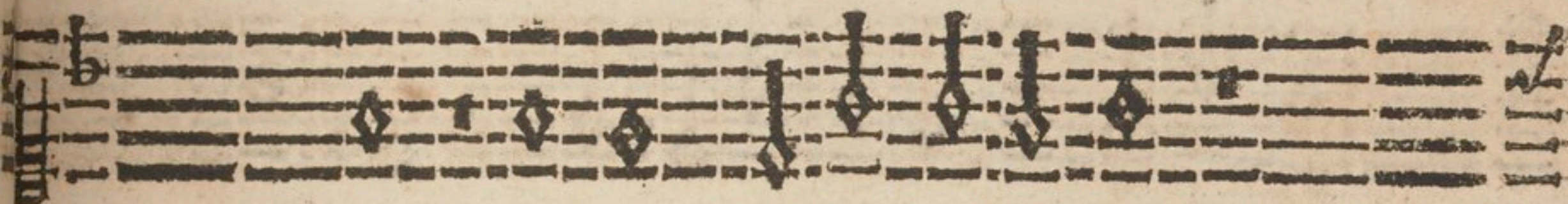
Wijse 77.

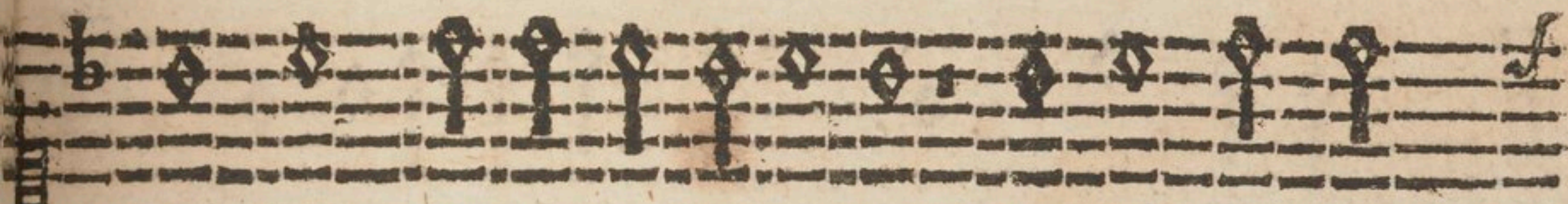
Heer, opent my uw' ooren, Wilt my

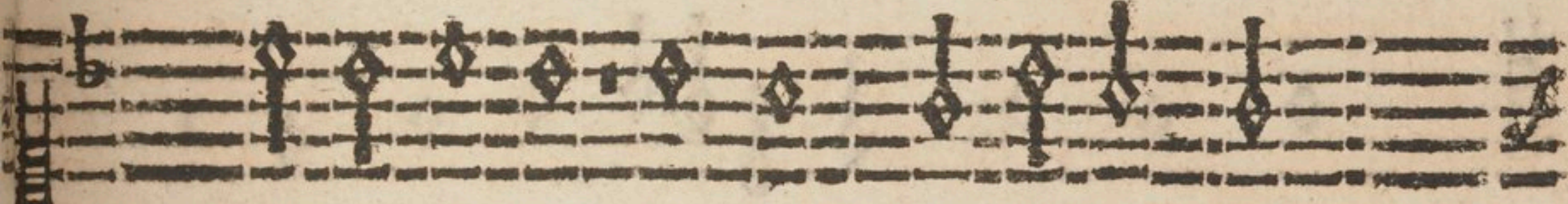
goedighlick verhooren, Want ick vermach gantsch niet

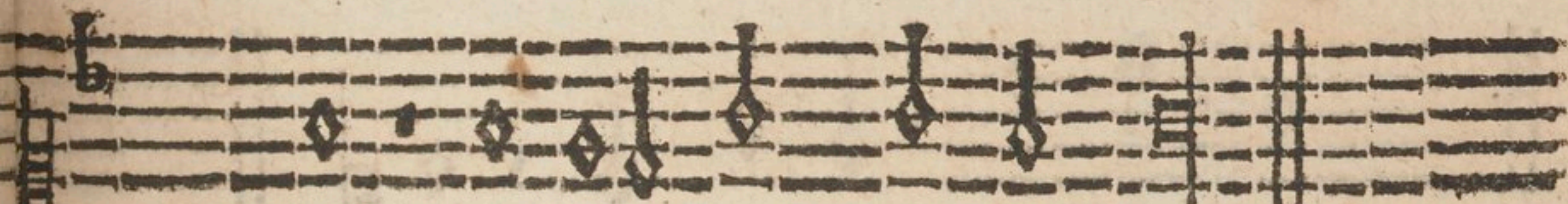
meer, Benauwt zijnde nu soo seer,

Wilt doch mijn leven bevrijden, Ick wil wel doen

met verblijden, Bewaert doch uwen knecht

vroet, Die u vertrouwt, ô Heer goet.

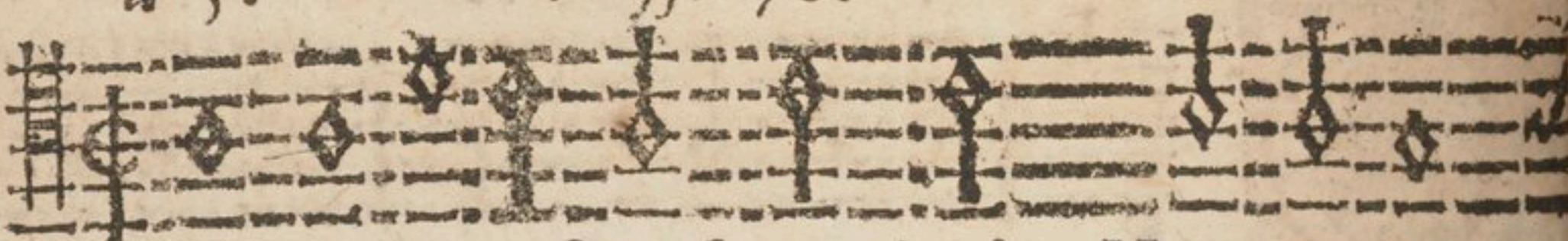
B.

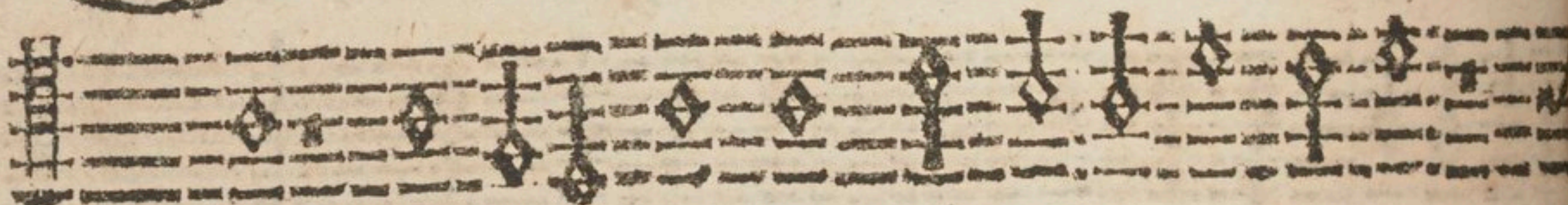
Quintus.

PSALM XC.

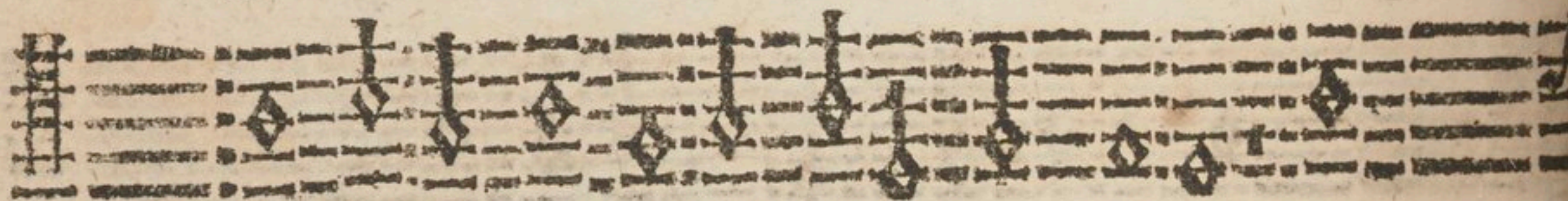
a 5.

Wijse 78.

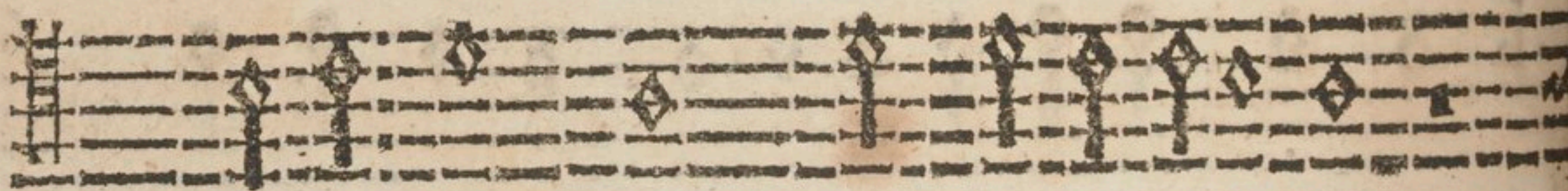
G
Y zijt geweest onse toevlucht, Heer gena-

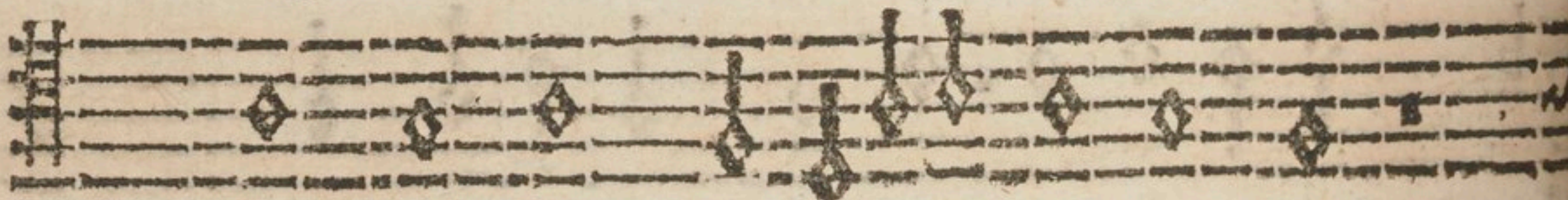
digh, En t'aller tijdt onse toeverlaet gepresen,

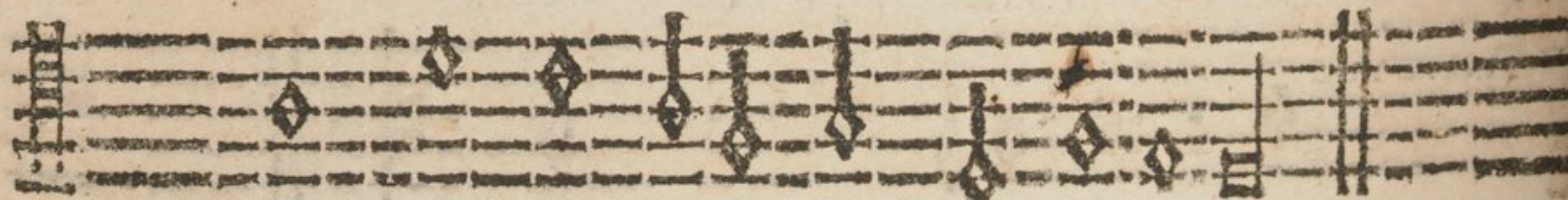
Ja zelfs eer de bergen waren in 't wesen, Eer

dat gemaect werdt 't aerdtrijck ongestadigh,

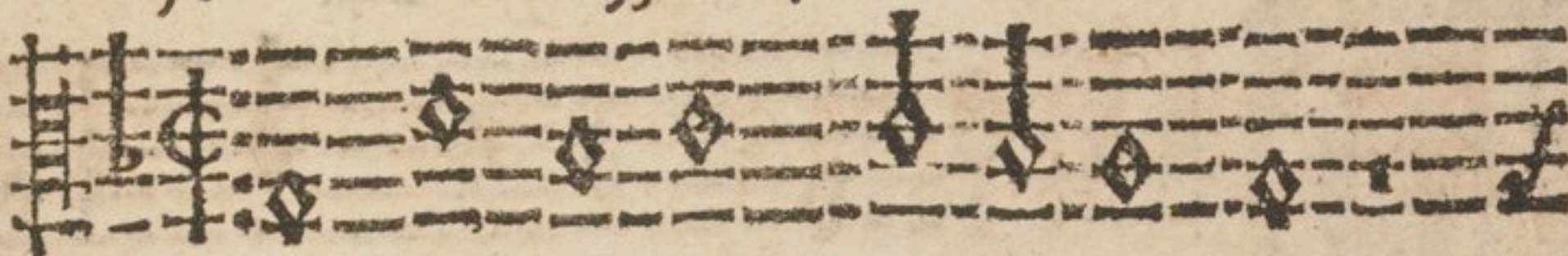
Soo waert ghy Godt, also ghy nu oock zijt,

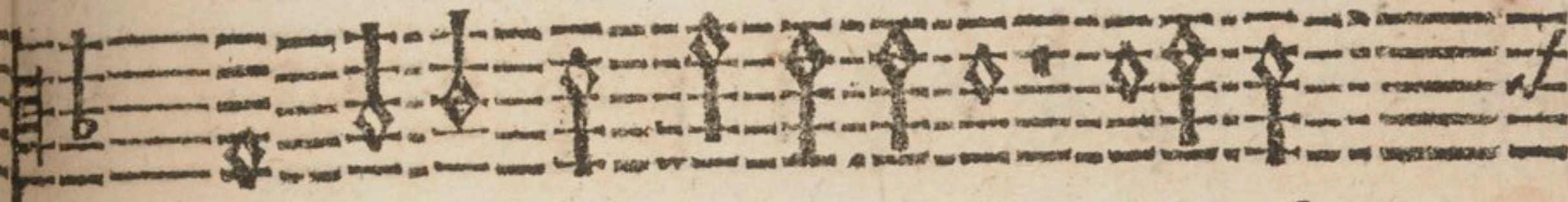
En voortaan blijven sult t'eeuwiger tijt.

a 5.

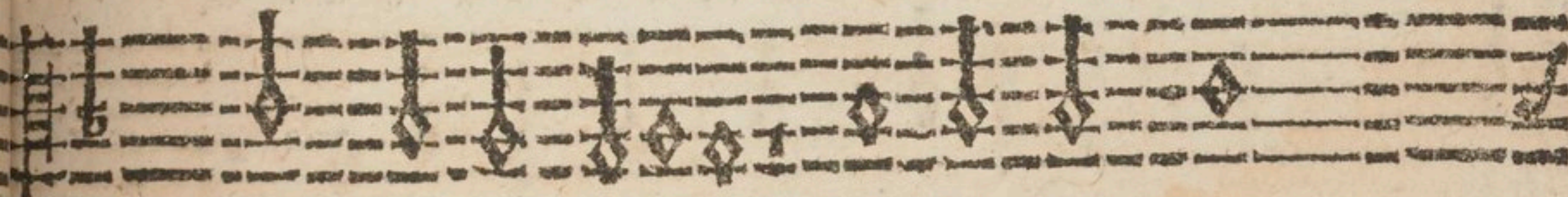
Wijse 24.

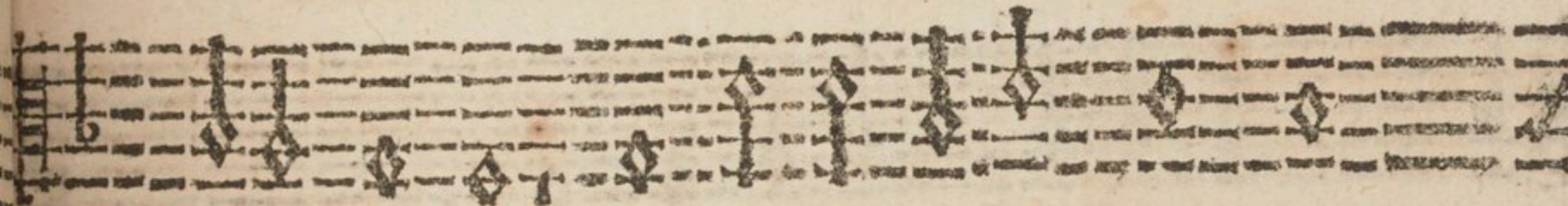
Omte laet ons blijd' zijn in den Heer,

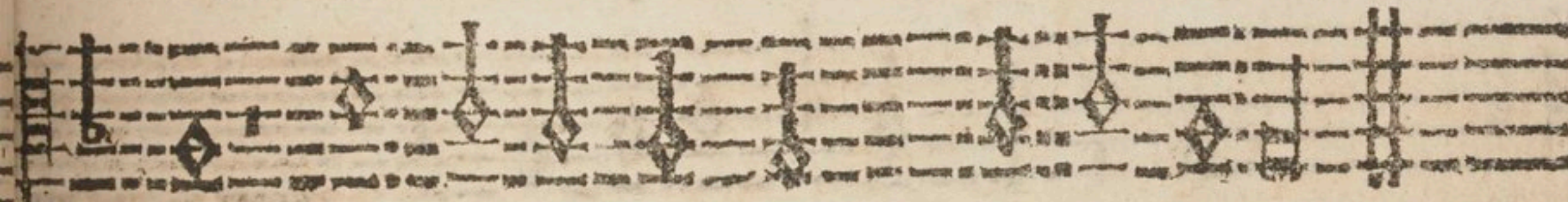
En met sang verbreyden sijn eer, Hy is onf'

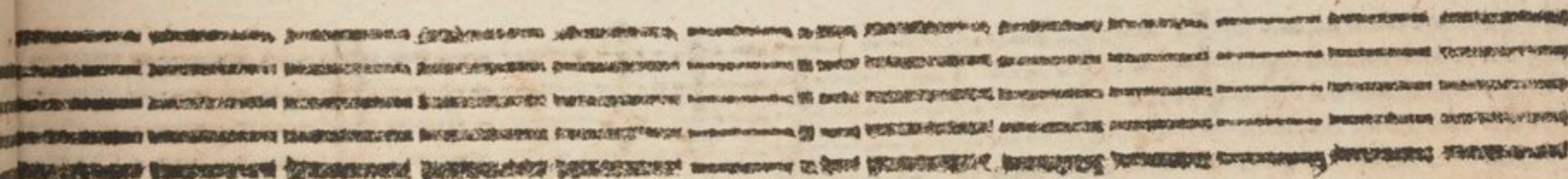
troost, en heyl alleyne, Laet ons met danck-

segginge gaen Voor sijn aengesicht, en voort-

aen Hem singen met vreugd' psalmen reyne.

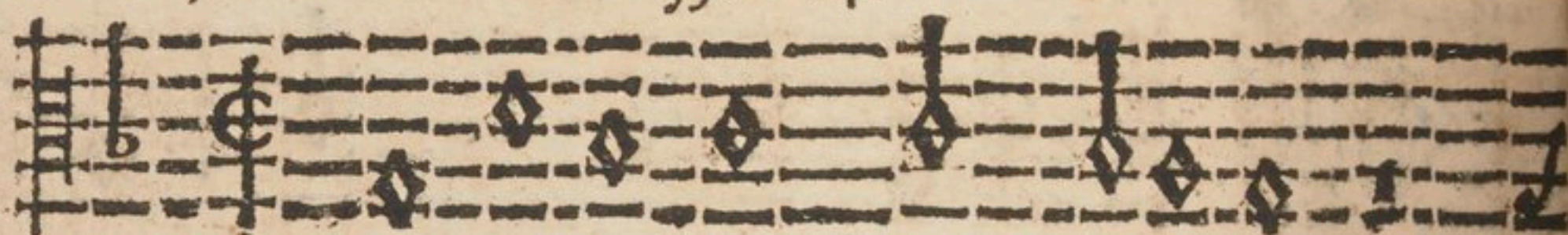

Quintus.

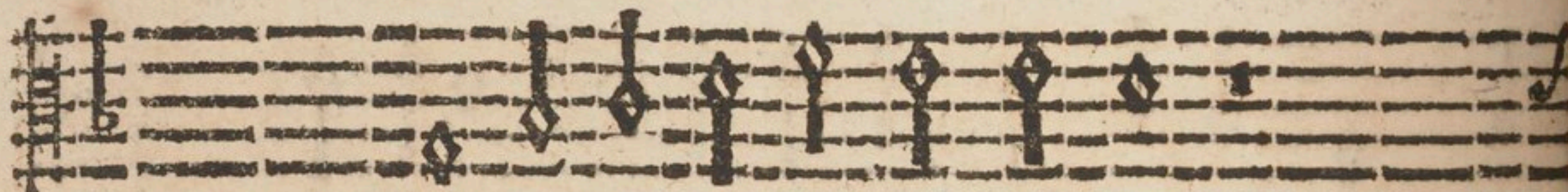
PSALM CXI.

a 5.

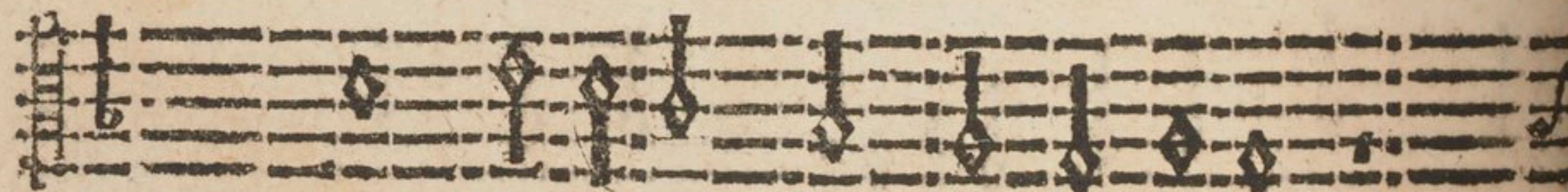
Wijfe 24.

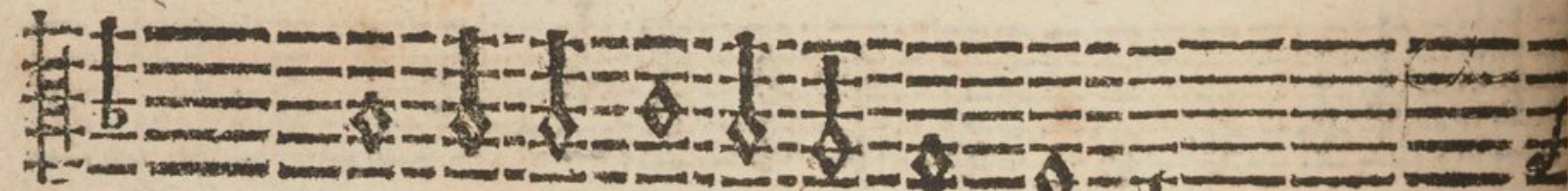
En lof, en prijs gantsch over al

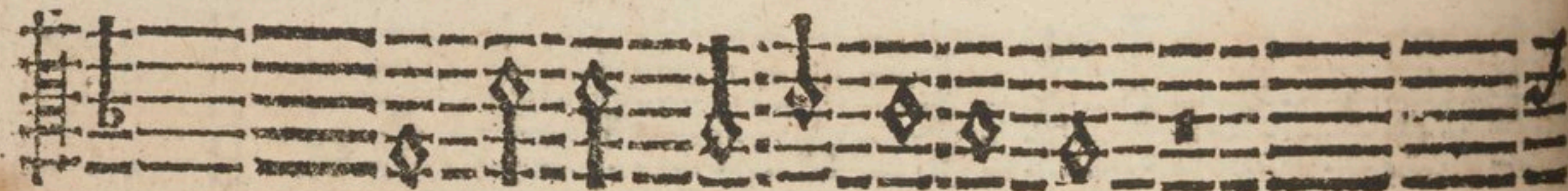
Met herten vry ick roemen sal,

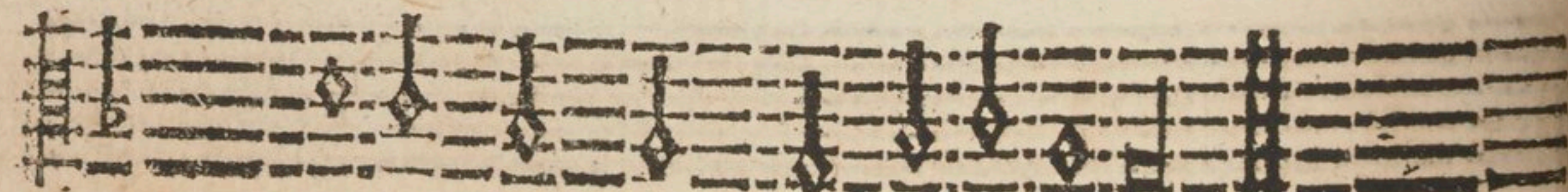
Mijns Heeren en Godts van hier boven,

In zijn gemeente seer bequaem,

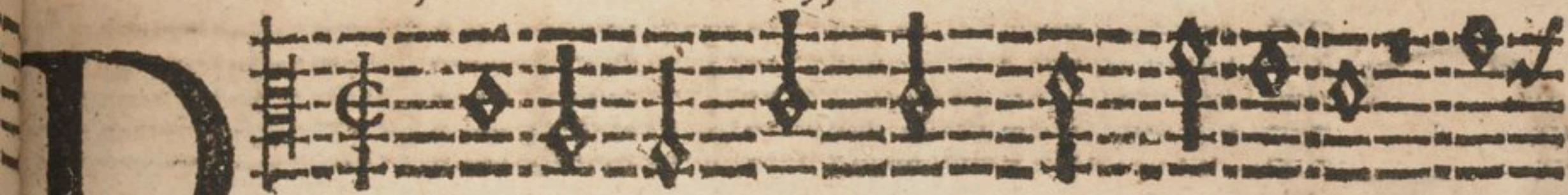
Daer de vromen komen te saem,

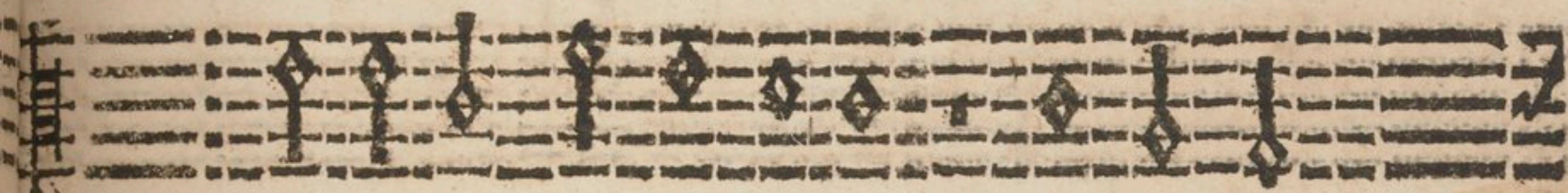
Sal ick den Heer dancken en loven.

a 5.

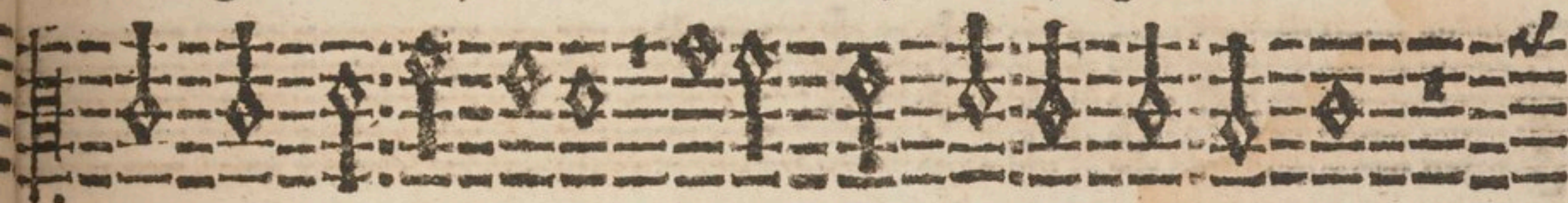
Wijse 66.

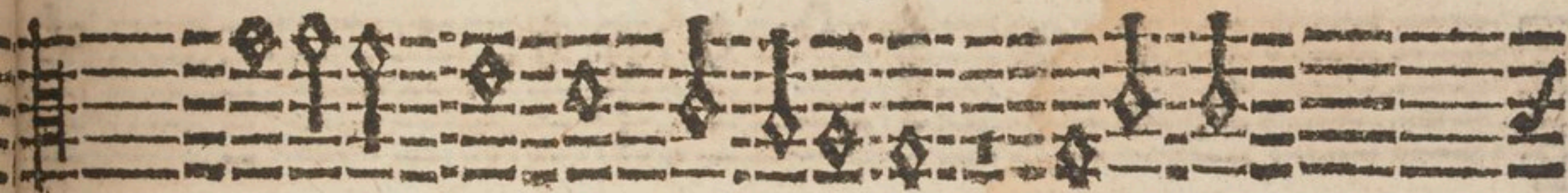
Ancket den Heer seer hoogh gepresen, Want

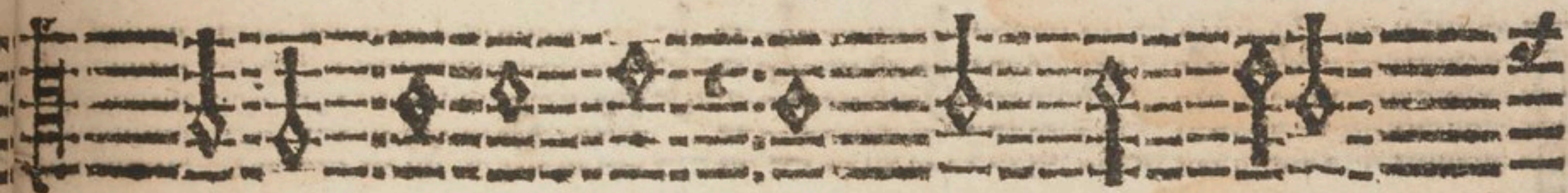
groot is sijn vriendelickheyt: Sijn goeder-

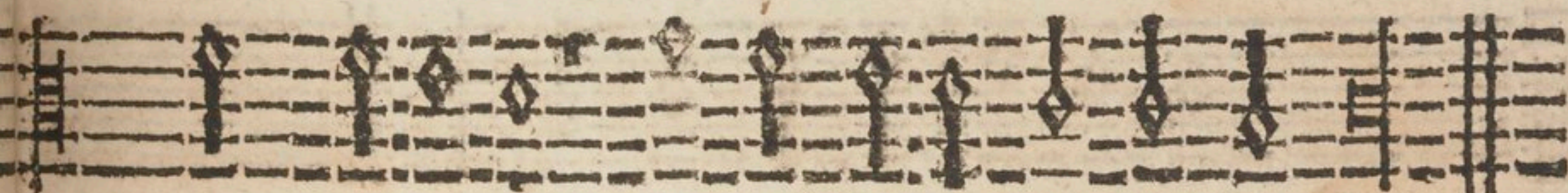
tierenheyt sal wesen Bestendigh in der eeuwigheyt.

Israël moet hem nu begeven, Om te ver-

konden met bescheyt, Dat Godts barmhertig-

heyt [verheven] Geduert tot in der eeuwigheyt.

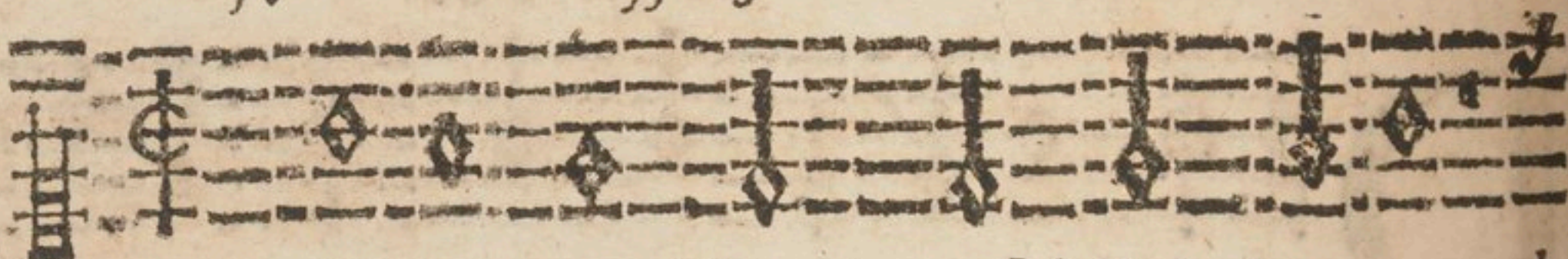
Quintus.

PSALM CXXXIX.

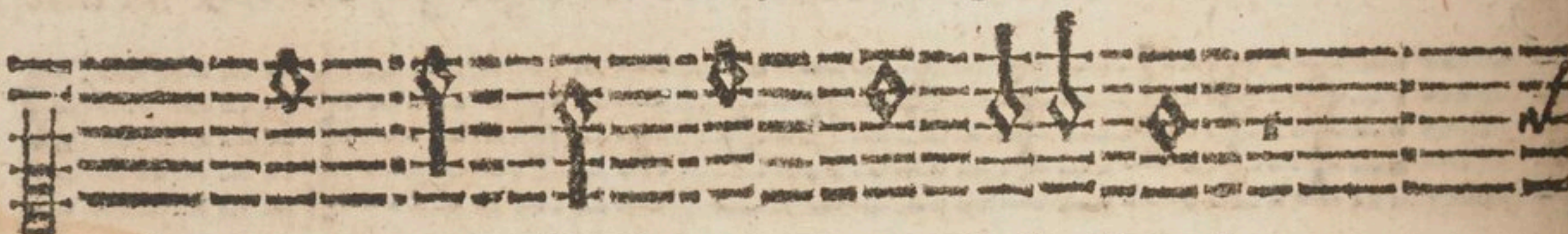
a 5.

Wijse 30.

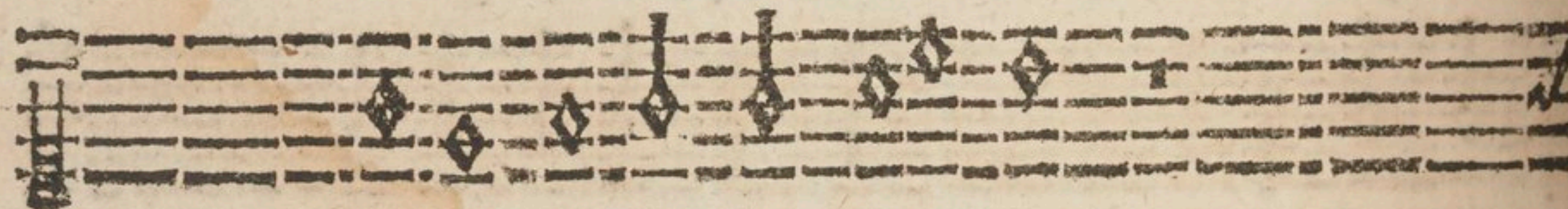
G

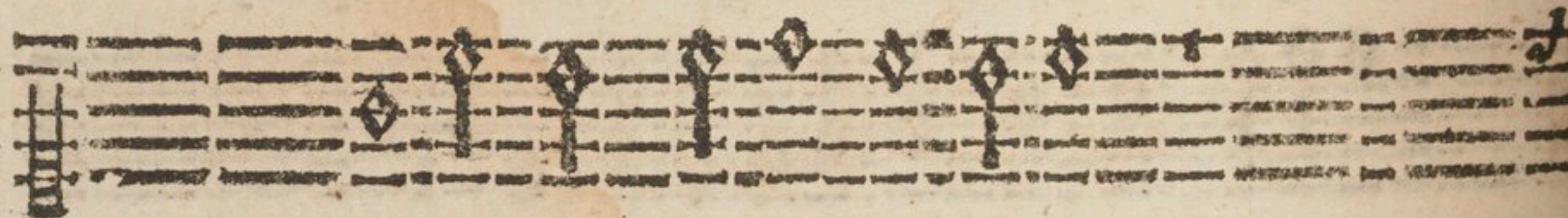
Y hebt my, Heer, gantschlick doorgrond,

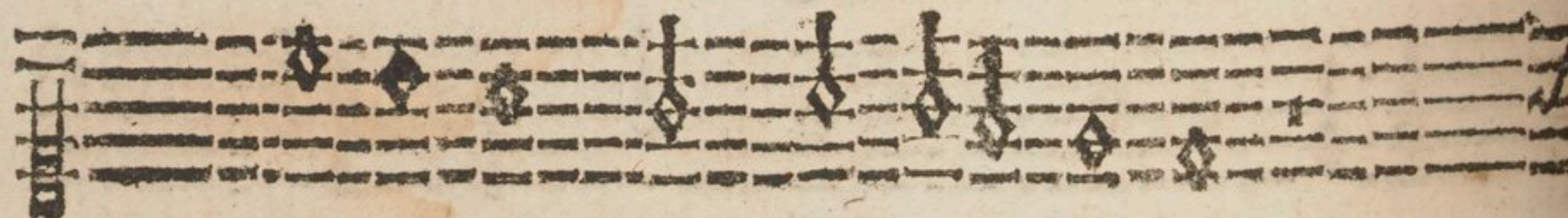
Ghy weet mijn kracht voor deser stond,

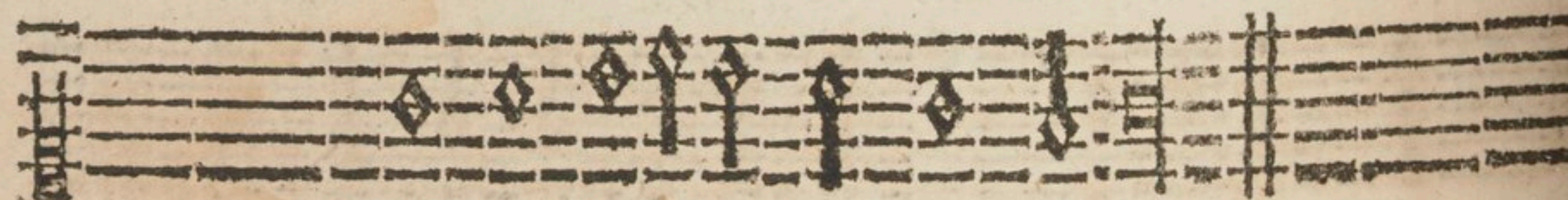
Het zy dat ick sitt' ofte staec,

Heere ghy slaet sulckes al gae,

Gy verstaet, Heer, door uwe krachten,

Van verren alle mijn' gedachten.

a 5.

Wijse 100.

I Ck roepe Godt met herten aen,

Ick smecke hem gantsch onderdaen.

Ick storte voor hem uyt mijn hert,

En vertelle hem al mijn smert:

REGISTER.

D

D En lof en prijs gantsch over al. a 5. Fol: 10
 Dancket den Heer seer hoogh gepresen. a 5. 11

G

Godt is in de vyerschaer geseten. a 5. 8
 Gy zijt geweest ons toevlucht Heer genadigh. a 5. 9
 Gy hebt my, Heer, gantschlick doorgrond. a 5. 11

I

Ick bidd' u helpt my O Godt goedertier. a 5. 7
 Ick roepe Godt met herten aen. a 5. 12

K

Komt laet ons blijd' zijn in den Heer. a 5. 10

O

Onse Godt zy ons nu genadigh. a 5. 6
 O Godt, op wien mijn hope staet. a 5. 7
 O Heer, opent my uw' ooren. a 5. 9

W

Wilt doch u gericht overgeven. a 5. 8

E Y N D E.

19953

